A°. 1816. N°. 29.

LEYDSE COURANT.

WOENSDAG DEN 6 MAART.

NOTIFICATIE.

BURGEMEESTEREN DER STAD LEYDEN geven bij dezen kennis aan de belanghebbende, dat ingevolge aan hun gegevene Informatien door den Heer Militie-Commissaris, de *Militie-Raad van dit District* tot de beoordeeling der redenen van vrijstelling, van de genen, welke laatstelijk voor de Nationale Militie geloot hebben, hier ter Stede in de *Vrouwe Kerk* op de Haarlemstraat zal vergaderen: als,

Op Maandag den elfden Maart aanstaande.

Voor de Gemeenteregt *Leyaersdorp* en *Zoetermeerwoude*, 's morgens ten *negen uren*.

Voor het *Eerste Canton dezer Stad*, 's morgens ten *vijf uren*.

Op Dingsdag den twaalfden Maart aanstaande.

Voor het *Tweede Canton dezer Stad*, 's morgens ten *negen uren*.

Voor het *Derde Canton dezer Stad*, 's middags ten *twaalf uren*.

Dat voorts gemelde Militie-Raad, op *Dingsdag den* 12 en *Woensdag den* 13 *Maart*, des voormiddags ten *negen uren*, zal vergaderen te *GOUDA*, tot het beoordeelen der Plaatsvervangers en het aanhooren der belangens van de genen, welke van Nommers zouden willen verwisselen.

En vermanen Burgemeesteren voornoemd bij dezen elk en een legelijk, welke zoude meenen eenige reden van vrijstelling te hebben, een *Plaatsvervanger* zoude willen stellen, of van *Nommer* zoude willen verwisselen, om ter gemelde plaatse, en op voorschr. dagen en uren voor den *Militie-Raad* te comparesen en aldaar hunne belangens te kennen te geven; zullende de genen, welke zulks zouden nalaten, daartoe geene andere gelegenheid kunnen gegeven worden, en zich zelve de daaruit voortkomende nadeelen te wijten hebben.

Aldus gedaan en gepubliceerd bij, H. H. Burgemeesteren der Stad Leyden, op den 29 Febr. 1816.

M. C. VAN REVERHORST.

Ter ordonnantie van dezelve,

P. A. DU PUY.

ITALIEN.

ROMEN den 13 Februarij. Bergister is de Cardinaal Litta, die met eene zending van den Paus bij den Keizer van Oostenrijk geleist is geweest, van Milaan alhier terug gekomen. Hij heeft van den Monarch een zeer schoone Snuifdoos met Diamanten omzet en met zijn afbeeldzel verrierd, ontvangen; maar de uitslag van zijne reis is onbekend.

In den nagt van den 9 op 10 dezer, is in den ouderdom van 65 Jaren overleden, de Cardinaal P. Doria, die vóór 24 Jaren de Cardinaals hoed ontving, en thans de oudste in die waardigheid was.

NAPELS den 14 Februarij. Onze betrekkingen met het Fransche Hof worden dagelijks inniger, en men spreekt van een Huwelijk, hetwelk de banden der Bourbonsche Takken van Napels en Frankrijk nog sterker zou toestrikken. De Ambassadeur dier Mogendheid heeft luisterrijke Feesten gegeven, welke Z. K. H. de Kroonprins met zijn Hofgezin heeft bijgewoond. Men meend dat die Prins zich met zijne Dochter, de Prinses Maria-Carolina, thans 18 Jaren oud, in den vooritijd naar Parijs zal begeven.

Onze toestand word dagelijks beter. Onze Monarch doet wonderen, hetwelk veel komt door de overeenstemming van Vorst en Onderdanen. Wij betalen hem met onze liefde voor al de opofferingen die hij voor ons doet; de Soldij, en de geestelijke Pensioenen, zijn nu weder betaald; de oorlogstuigen in onze Havens gaan ijverig voort, en er zijn veel Vaartuigen in expeditie.

ANCONA den 15 Februarij. Bergister begat een Persoonadje van Romen aangekomen, met een gevolg van zeven personen, welk in alles naar buiten van een Vaartuig met Amerikaansche Vlag, zonder zich in de Stad op te houden, en die zijne pasten alsmede den Godvergeet, om te vaeren, heeft gezonden; dan toen hij zich bevond op de Rhede buyten, zij waren op den naam van Don Andres Ramino en Matthis Barbabini, Franciscaner Geestelijken. Die vertrek baard veele gissingen. Voor zo veel men heeft kunnen weeten, is het Schip met goede genoegzame levensmiddelen voor eene lange reize voorzien, ook geloofd men niet dat het naar America gaat.

DUITSCHLAND.

WEENEN den 24 Februarij. Terwijl eenige publieke Papieren de terugkomst van H. H. M. M. in deze Hoofdstad als zeer nabijzijnde aankondigen, melden particuliere berigten, dat Hoogstdezelve eerst in den loop van Juny zullen aankomen. Alle openbare en bijzondere berigten stemmen daarin overeen, dat de Keizer het Plan van Finantiën van den Graaf Odonell, hetwelk door den Graaf Stadion aan Zijne Majt. is aangeboden, heeft goedgekeurd. Laatstgemelde Minister zal, zegt men uit Milaan vernoomt, den 1de van Maart herwaarts op reis gaan. Ook denkt men, dat de Veldmarschalk Prins van Schwartzenberg Milaan in 't begin van Maart zal verlaten.

Uit Hongarije heeft men treurige berigten. Van den 28 tot 30 Januarij is er in den Kreits van Bekes, en den omtrek van Ofen zo veel Sneeuw gevallen, dat de Lieden om zo te spreken in hunne Huizen begraven zijn, waarvan alle uitgangen gestopt waren. Bijna alle Herders zijn daar vergaan, als mede eene verbazende menigte Hoornvee en Schapen. Een Escadron ligte Ruiters uit het Kräder Gespanschap, van meer dan 100 man, 't welk den 28ste te Orosbaza was aangekomen, en daags daarna naar Kornles vertrokken, is verdwaald geraakt; en men vreest, dat 25 Man en 50 Paarden vergaan zijn. Een zeker aantal Personen, van eene Bruiloft terugkomende, die den weinig beschonken, moesten Paarden en Rijtuigen in de loop laten, en te voet zien te ontsnappen, maar de meesten zijn omgekomen. Men vond nog den 18 dezer hier en daar bevrozene Menschen van beide sexen en allerlei standen.

De vreer voor de Pest is thans in Hongarije verdweenen: het Cordon, in Croatiën aan de Save getrokken, is ontbonden, en er worden nog slechts eenige Plaatsen omstreeks Esek in Slavonie bewaakt.

Het was gemaklijk te voorzien, dat de Verheven Porte met geen vermaak door de Engelschen de drie plaatsen van het vaste Land zou zien bezetten, welke zij als een aanhangsel tot de Ionische Eilanden beschouwen; achter gelooft men dat zij eindelijk zwichten zal voor de magtige bemiddeling van Rusland, te meer, daar Keizer Alexander door zijnen Minister aan den Divan heeft laten verklaren, dat de Artikelen van den Vrede van Bucharest, die eenige zwarigheid konden verwekken, op eene voor de Turken gunstige wijze zouden uitgelegd worden. Men denkt, dat de reis van den Graaf van Stroganoff naar Konstantinopel hiertoe betrekking heeft.

Het Bankiershuis van den Heron von Fellner heeft een zwaar Bankroet gemaakt, ter somma van omtrent derdehalf Millioenen Guldens. Deze Heer verhuurt zijn Kasteel van Haimburg aan de Weduwe Murat, en was gelast met het beleggen harer Kapitalen.

Zo men verzekerd zal de Thalweg (of het midden) van de Rivier *de Inn* voortaan de grenscheidding zijn tusschen Oostenrijk en Beijeren; men zegt ook, dat het Leger dier laatstgemelde Mogendheid op den voet van Vrede zal gebragt worden, en het grootste gedeelte zes maanden verlof zou bekomen.

GROOT-BRITTANNIEN.

VERVOLG *van* LONDEN van den 27 Februarij. De Brieven van Madrid tot den 1 Februarij, geven ons volmaaktelijk den sleutel tot de laatste omwenteling in het Spaansche Ministerie. Het blijkt, dat er twee aanzienlijke partijen bestaan onder de Ministers en vertrouwelingen van Koning Ferdinand, waarvan de eene den Raad van Castilien, en de andere Don Pedro Cevallos aan 't hoofd heeft, dien men ondersteld dat door den Agent van een anderen magtigen Staat ondersteund word. De Raad van Castilie word krachtdadig geholpen door Lardizabal, Villamil en Colon; en hun gelieftkoosd doel is, Ferdinand aan eene Portugeesche Prinses uittetrouwen; gelijk men uit de onderschepte Brieven van Lardizabal, als Minister der Indiën, zien. Deze partij was de werkzaamste in de vernietiging der Constitutie van de Cortes, doch hunne geleiders vertrouwen niet meer op de talenten van Ferdinand; zij zien, dat overal onëenigheid en ontevredenheid heerscht, en besluiten daaruit, dat de Spaansche zaken niet kunnen in orde komen, ten zij de Koning zich door huwelijk van een buitenlandsch verbond verzekert, waarvoor zij niets vinden dan Portugal. Tot dat einde hebben zij de thans in opstand zijnde Provincien der Plata-Rivier als eene gift aan laatstgemelde Mogendheid aangeboden, en inderdaad is de geheele Correspondentie wegens het Huwelijk door hunne handen gegaan, zonder de tusschenkomst van het Ministerie van Buitenlandsche Zaken. Tegen dit alles is Cevallos zeer ingenomen, en, zo als gezegd is, hij word door vreemde invloed gezuggesteund. Hier was de schuk dier twee partijen, welke sedert de omwenteling in het Spaansche Ministerie te weeg gebragt Vallejo, die ten behoeve van den Raad van Castilie handelde, wierd gebruikt om Ferdinand de dwalingen van zijn staatkundig gedrag, en de werkende kenze zijner Ministers voorteholden: tot dit einde ondernam hij met, van zijnen Souverein voorteslellen, dat Cevallos een Minister van Joseph geweest was, alle zijne vrienden had aangezet om die zaak te dienen, en dat hij, uit hoofde der wispelturigheid van zijn openbaar gedrag, het vertrouwen der Natie niet kan bezitten, gelijk ook uit de algemeene ontevredenheid bleek, hij bragt verder bij, als een blijk van 's manns onbekwaamheid tot het bestuur, dat hij buiten staat was de vrijheden voortekomen, welke de Engelsche Papieren zich ten opzigte des Koninga vergunden. (Hierop zinspeelt de laatse Brief van verontschuldiging van Ferdinand aan Cevallos.) De uitwerking van dit Complot was de val van Cevallos. Het werkuig tot zijne onmiddelijk daarop gevolgde wederopstanding was, zo men wil, de Inquisiteur-General, die, *door vroegere tusschenkomst*, wierd overgehaald om, met behulp van den Infant Don Carlos, de zaak met den Koning te bemiddelen.

Bij de herstelling van Cevallos, wierd Vallejo naar het *presidio* van Ceuta gebannen; naar de Raad van Castilie, gehelpt over de teleurstelling van deszelfs bogmerk, eischte, op grond van 's Konings jongste besluit, dat niemand meer voor Speciale Rechtbanken maar alleen volgens de Wetten zal gevonnisd worden, rechterlijk onderzoek naar Vallejo's gedrag, ten gevolge waarvan zijn vertrek is uitgesteld. Men gelooft, dat Vallejo voor de Rechtbank die hem oordeelen moet, zijne beschuldiging van Cevallos zal volmaken, zo dat men denkt, al wierd Cevallos ook tot eersten Minister gekloodverwd, dat toch de partij van den Raad van Castilien op het eind de zou zegepralen.

LONDEN den 1 Maart. De Koningin en H. H. K. K. H. H. de Prinsessen Charlotte van Wales, Elizabeth en Maria, met derzelver gevolg, zullen heden het Paviljoen te Brighton verlaten, om naar Windsor te keeren. Morgen begeeft zich Z. H. de Prins van Coburg mede van het Paviljoen naar Weymouth, bij zal alsdaar door een talrijk gevolg worden opgewacht, en niet eer naar Londen komen, dan gelijktijdig met den Prins-Regent, winneer de jonge Vorst zijn verblijf in het Paleis der Koningin, en de Prinses Charlotte op Warwick-House zal nemen.

In de Zitting der Gemeenten van eergister, die tot drie uren van den volgenden morgen duurde, wierd, na een uittstel van drie dagen, de vraag, of de staat van het

(Het vervolg op de kant van zeer Buren.)

Regter- zo als die door de Ministers was voorgesteld, als meer gerechtigheid, of niet aan een Comité zou verzonden worden, eindelijk met eene meerderheid van 241 tegen 89 stemmen, ten voordeele van gemelde gevoelen, beslist. De negen dien het parti wierd, dat de bekwaamheid om te oordeelen in bijzonderheden te treden, die zoo in detail gaan als de Commissie, niet bij elk Lagerhuis-Lid kan gevonden worden, daar de eenige stof van dit vraagstuk is, voorts zeggen zij, dat de staat van den Handel dit jaar nog geen Vredestaat kan heeten, daar men onder de gevolgen des Oorlogs gebukt gaat, en zoguna has aantal Soldaten, welk men in dienst wil houden, slechts gedeeltelijk kan verminderd worden, zo lang de Vrede niet meer bevestigd is.

Uitgeven, wordt dan zwaar belast, en de rijke opgebrachte Man meer in dan in 1792, toen men zeven jaren oorlog, schoon de Bevolking thans Millioenen meer bedraagt, en de Inkomsten der burgers verdubbeld zijn.

De Heer Monroe ontkende dat de Amerikaansche Regering hiervan kennis droeg, en meld bijkans, dat de Vrede van Gent het zelfst verbooden had. Doch het verzoek van de Officieren te reede een gevaarlijke voorbode, en moet de dagen van Cromwell, die zich ook door het Leger

HOLLA

MANIFEST VAN DEN KEIZER VAN RUSLAND.

„ *Wij* ALEXANDER de Iste, *bij de gratie Gods, Keizer en Zelfsbeheerscher van gansch Rusland, enz. enz. enz.*

„ De gebeurenissen, welke in den loop van de weinige jaren der pas begonnen eeuw, in de wereld hebben plaats gehad, zijn zo buitengemeen belangrijk en groot, dat dezelve in de geschiedenis van het menschdom onuitwischbaar moeten blijven. Derzelver bewaring in het geheugen van de tegenwoordige en toekomstige Geslachten is noodzakelijk en heilzaam. De hand des Heeren beschikte en bestuurde, rigtte en leidde dezelve, langs Hem alleen bekende, doch vóór het oog des sterflings onzigtbare wegen, opdat de verwoesting des menschdoms een einde neme, de bezorgde harten en gemoederen gerust gesteld, en orde en rust uit den strijd en de verwarring geboren zouden worden. De Almagtige heeft den euvelmoed ter neder gestort; de Alwijze heeft de duisternis verdreven; Hij, die de bron van barmhartigheid en genade is, heeft den ondergang der menschen, uit de verbloeding hunner hartstogten ontstaan, verhinderd. Wij zullen derhalve de reeks van alle die gebeurtenissen kortelijk doorloopen; wij zullen die ons Volk bekend maken, niet uit ijdele eerzucht, maar tot deszelfs heil en leering. Dat het de werken Gods en van zijn oordeel leze, opdat het van liefde tot Hem ontvlamme, en, met zijnen Keizer, uit de diepte des harten en der ziele uitroepe: *Niet ons, o Heere! niet ons, maar uwen naam alleen zij de eer!* Zo moge de nagedachtenis van het geen verrigt is, van geslacht tot geslacht, bewaard blijven.

„ Die schrikkelijke, bloedige, alles verwoestende, thans door de goede Voorzienigheid des Allerhoogsten gelukkig geëindigde Oorlog kan, noch in deszelfs oorzaken, noch in de talrijke menigte van deszelfs Legerbenden, noch in deszelfs zo dikwijls veranderde omstandigheden, met eenigen anderen uit de wereldgeschiedenis vergeleken worden. Het is een kwaad, dat in den diepsten afgrond der hel voorbereid, ter verschrikkelijke beroering en verdelging der geheele wereld ontstaan en tot dien trap van geweld gekomment is, tot welks bereiking de ondoordringbare raadsbesluiten van den Allerhoogsten hetzelve bestemd hadden. Er is iets bij uitstek wonderbaars en onbegrijpelijks in de oorzaak en in het begin van dezen krijg, die onophoudelijk smeulde, van tijd tot tijd ontvlamde, somtijds uitdoofde, doch, om slechts met nieuwe kracht en woede te ontbranden, groote en hevige vlammen te verwekken, dan plotseling wederom in zijnen herkstes gloed te verflauwen, uit te gaan, weder te ontgloeijen en weder uit te gaan. Deze Oorlog, reeds van deszelfs eersten aanvang, aan gene hoog-roode, van vuur en verpeste dampen zwangere wolk gelijk, ontstond niet uit de toevallige twist van den eenen Staat met den anderen, ontstond niet om weder uitgebluschte te worden; neen, maar om zich, in de uitvoering van alle door God in het menschelijk hart geplante deugden, met al de daaruit volgende onnoemelijke ellenden te verzadigen, en niet dan in het vergoten bloed der gansche menschheid uitgeblascht te worden. Er is een, door de onderdrukking gekweekt zedelijk wangedrocht, hetwelk, in de van God afgevallen harten der menschen genesteld, met de melk van dwaalleeringen opgevoed, en in de geheimenis der arglistigheid en logen gehuld, langen tijd, onder het mom van kennis en verlichting, van Land tot Land omdwaalde, en, terwijl honig van deszelfs lippen droop, het zaad van tweedragt en bederf in onervaren harten en gemoederen uitstrooide. Dit wangedrocht, in zijne eerste kindschheid vol boosheid en list, in meer gevorderde jaren wreed en vermetel, stortte zijn eerste vergif uit op de plaats, waar het geboren was. Een volk, hetwelk het in zijnen schoot wiegde en door deszelfs hoogstverderfelijken adem aangestoken werd, traedt Godsdienst en Troon en Wet en menschelijkheid met voeten, vervalt tot tweedragt, losbandigheid en barbaarschheid, berooft, geeselt, pijnigt zich zelve, en de eene euvelmoed op de andere, de eene schanddaad op de andere stapelende, met den moord van zijne Monarchen en van al, wat edel en goed was, bezoedeld, kiest eindelijk, voorereerst als zijnen zaakverzorger, vervolgens als zijnen Keizer, eenen vreemdeling van de laagste afkomst. Deze vreemdeling, te midden van de woede der bruischende driften des van God afkerig geworden volks, op den troon geslagen, speelt aanvankelijk de rol van den meest gevoelenden, huijchelaar, geeft zich uit voor den hersteller van regt en orde, voor den verdelger van het uit de onderdrukking en het ongeloof voortgesproten onheil, hetwelk met dezelfde klauwen, waarmede het den schoot van Frankrijk, zijne moeder, openscheurde, de gansche wereld dreigde van een te rijten. Doch plotseling treedt hij op, niet als verdelger van dat monster, maar als eerste en voornaamste voorvechter en beschermer van hetzelve. Op het innigst met hetzelve door gelijke gezindheid en overeenstemmende gevoelens verbonden, vol vertrouwen op den gelukkigen voortgang der door hetzelve reeds ver uitgebreide zedeloosheid, welke hem den weg tot het hoogste toppunt van aardsche grootheid banen moest, vol eigenliefde, vol verachting jegens het geheele menschelijke geslacht, magtig door de menigte zijner onderdanen, trotsch op de begocheling zijns volks, verzamelt hij een talloos Leger, en werpt zich met ongeloofelijke grimmigheid op nabij en verafgelegen Staten, om dezelve te vernietigen.

„ Het geluk verzelt alle zijne schreden. De eene Mogendheid na de andere buigt zich voor hem. Stroomen van vergoten bloed verschaffen hem de heerschappij. Wettige Regenten stort hij van hunne Troonen; hij verdeelt en vormt nieuwe Staten, en stelt over hen, onder den naam van Koningen, vasallen aan, uit zijne familie genomen en hem onderworpen. Hij vangt den krijg aan, op dat hij door plundering de eigendommen, door gewelddadige Conscriptien, door het bezetten van Vestingen en Kasteelen en door bovenmatige Brandschattingen, Steden en Landen, niet slechts te gronde helpen, maar ook zelfs, na het sluiten van den Vrede, met onbeperkte magt over dezelve heerschen zou. Hij sluit vrede en verbonden, om slechts, met schadelijke verbreking van alle Tractaten, door onophoudelijke afpersingen en dwangmiddelen, zijne geallieerden uit te putten, hunne krachten te verlammen, en, hen vervolgens, door eenen nieuwen Oorlog, in de schandelijkste boeijen der laagste slavernij te slaan.

„ Zelfs — welk eene ongehoorde daadzaak! — terwijl hij met den eenen Staat krijg voert, bedoorloogt hij, met de onderdanen van dezen Staat, eenen anderen; ja dwingt hen zelfs om de wapenen tegen hun eigen vaderland op te vatten, en noemt het verraad, wanneer zij hun geboorteland getrouw blijven. Met zodanige onmenschelijke middelen en kunstgrepen, welke hij met bedreiging van schrikkelijke straffen, de vernieling van den uit gemaakten roof, de taal van bedrog en leugen en de stem van hoogmoed en willekeur deed gepaard gaan, gelukte het hem niet minder door het geweld zijner wapenen magtig te worden, dan hij door teugellooze stoutheid en wreedheid vreeselijk was. Met dezen door bloedvergieten of door list of bedreigingen verkregen gelukkigen uitslag, nam zijn trotsche euvelmoed al meer en meer toe.

„ Hij wil zich zelfs een regt, hetwelk den almagtigen God alleen toekomt, de onbegrensde alleenheerschappij der gansche wereld, toeëigenen. Een onzinnig, maar den niet te minder bloedig verderf aanbrengend, ontzettend voornemen! Hoe geloof en de godsverëering waren hunnen geheelen ondergang nabij. Door God zelf aangestelde Vorsten moesten van de magt afzien, om hunne onderdanen te regeren. De Volken werden veroordeeld, om geen eigen vaderland te hebben, veroordeeld, om wetten, taal, vrijheid, eigendom, handel, zeden, gebruiken en deugden te derven. Verlichting, wetenschappen, handwerken, kunsten en nijverheid, kortom alle bemoeijingen van menschelijke vlijt werden in de vroegere duisternis en barbaarschheid terug gestooten, waarin zij, in den loop van verscheiden eeuwen, door onmenschelijke pogingen en proeven, het hoofd opgeheven hadden. De algemeene slaverij moest algemeenen nood en algemeene verdelging aanbrengen. In dit zijn roekeloos, God beleedigend voornemen geen bloed ontziende, geene wettige magt erkennende, geen volken-regt achtende, vermaat hij zich zijnen roem op den jammer en de ellende der gansche menschheid te gronden en, eene Godheid gelijk, zijnen zetel op het graf van het Heelal te vestigen.

„ Van deze zwijmelende hoogte van bovenmenschelijke hoop en bedrieglijke dweeperij sloeg hij zijnen nijdigen en gierigen blik op Rusland neder. Opgeblazen door veelvuldige overwinningen en de onderwerping van vele Landen, hield hij hetzelve wel niet voor onverwinnelijk, maar echter geducht en magtig genoeg om zijnen verderfelijken aanslag, op de onderwerping der gansche wereld gerigt, zo niet geheel te verhinderen, dan echter moedig tegenstand te bieden. Om derhalve dezen nog eenigen schutsmuur der vrijheid te verbreken en neder te rukken, vereenigt en spant hij alle zijne krachten in, dwingt alle onderworpen of van hem afhankelijke Staten en Volken zich met hem te verbinden, en met deze schrikbare legermagt, bestaande uit de Volken van twintig Rijken, nadert hij, steeds vol leugen en bedrog, en zelfs, terwijl hij zich reeds tot den naderenden kamp toebereidt, steeds nog met de verzekering van de voortduring des vredes, de grenzen van het Russische Rijk, en valt dadelijk, zonder eenige oorlogsverklaring, met dolle drift deszelfs provincien in. Even als een van het gebergte afstroomende rivier, werpt zich deze geweldige, in zijne wreedheid toomeloze veroveraar regelregt in het harte des Rijks. Op zijnen marsch federe furiede met bloed koopende, sticht hij de dorpen in, beroofd en vernielt ze, steekt steden in brand, verandert Smolensko in eenen puinhoop, en dringt door tot Moskou, hetwelk hij aan de plundering en vlammen ten prooi geeft. Hij zegepraalt, stapelt den eenen gruwel op den anderen, en hoont de gansche menschheid en alles, wat heilig op aarde is.

„ Welke hoop bleef er toen ter redding over? Indien geheel Europa niets in staat was dien ontmenschten boswicht te wederstaan, toen hij nog zo magtig niet was; hoe konde men dan verwachten, dat het op zich zelve staande, reeds zo zwaar gewonde Rusland zich thans, als een bolwerk, degen roeksloozen zou kunnen tegenstellen, nu hij, trotsch op de krachten van schier geheel Europa, op het hoogste toppunt zijner magt stond? Maar, wat volgde er? O, hemelsche Voorzienigheid! Zwaard en hij en hongers en konde vereenigen zich ten schrikkelijken verderve van de met onsterfelijkheid ingedrongen en met schrik uit Moskou vlugtende vijanden. Noch geval, noch tegenweer, noch vlugt konden hen redden. De wraak Gods kwam over hen. Niets helpen hun de schatting van al hun geroofd, van alle huizen, wagens, meer kleed, roof en buit opgerukt: hunne paarden storten onder hen neder. Zo groot het aantal hunner Troepen bij den intogt was, zo gering is de menigte hunner lijkenbij den uitogt. De wijze, waarop zij omgekomen zijn, is ontzettend. Dood, door raven afgevreten ligchamen verrotten de schrikkelijkste wanhoop op hunne verstijfde gezigten, en zelfs de hand des doods kon het martelend gevoel niet uitwisschen, hetwelk bij hun laatste zugchten bij hen verschijnt, het gevoel over de onheiligung der gewijde Tempels en andere duizenden misdaden? Dat vergingen zij allen! —

„ Hun Bevelhebber alleen, door de snelste vlugt den ondergang en de gevangenschap ontvluchtende, ontkomt met eenige zijner Legerhoofden en sleept naar zijn land. Russische Krijgsliedenen hun Vaderland hebbende, schieten toe, om ook Europa te bevrijden. De Volken, onwillig tegen hen gewapend, verheffen zich, zo het zien dat de Russen met vriendschappelijke gezindheden naderen, staan moedig op, vrezchtaren zich met hen, en de ketenen der slaverij verbrekende, keeren zij blijmoedig hunne wapenen tegen hunnen eigenlijken vijand.

„ Aan, eene door stormen uiteengedreven, maar nog steeds dreigende zwarte onweerswolk gelijk, verzamelt en versterkt hij zich weder, om zich wanhoopvol een laatst de uit. Op nieuw vlieten rookende stroomen bloeds, en is geene soort van menschelijke ellende, van menschenken nood in staat zijne ontmenschte ziel tot vreedzame gezindheden te stemmen. Zijn trotsche euvelmoed die de wereldheerschappij beoogde, zijne toomeloze vernielingswoede verflauwden zelfs noch niet in zijn hart, toen hij, in vele bloedige slagen op het hoofd geslagen, overal verjaagd, zedeloozen was aan zijne verdoemelooze Hoofdstad te vlugten. Ook toen nog, nat hij zich niet verzamelt nog eens een Leger, verwerpt nog den aangeboden vrede, en brengt eindelijk, door nieuwe inspanningen, door nieuwe nederlagen, zich en zijn Volk tot eene geheele uitputting, en stort eindelijk van den geroofden Troon in zijn vorig niet tot neder.

Dus valt het reuzengebouw der dwingelandij, gedurende de eene geheele eeuw voorbereid, door seventien jaren voorspoeds in veldslagen en zegepralen, voorgezet, op heuvels van bekkeneelen en gerasmeer, op hoopen asch en puin van Steden en Landen opgetrokken, en 't welk de wereld meende in te zweigen, dus stort het in, om nooit weer te herrijzen, en zulks binnen den tijd van één jaar! daar verschijnen Ruslands Helden, als beveugeld, verschijnen, met het oog der Voorzienigheid op de borst, met het Kruis in 't hart, van Moscow eensklaps voor de verwaterne muren van Parijs. Deze trotsche Hoofdstad, het nest van oproer en muitzucht, vap tweedragt en alle menschelijke bedorvenheid, door angst en vrees getemd, opent hun de poort, en ontvangt hen als redders, als bevrijders met opene armen, en vrolijke verrukking. Verdelgd wordt de naam des vreemden Roovers, verpletterd de hem opgerigte gedenkstukken, en Lodewyk XVIII. als

(*Het vervolg op de kant van deze Blaeu.*)

(*Het vervolg op de volgende Blaeu.*)

…nigde Mogendheden, afkeerig van alle wraak, reikte…, volgens deze overtuiging, aan de Fransche Natie de hand van Vriendschap, gaven aan Napoleon Bonaparte het Eiland Elba tot zijn altijddurend verblijf, en gingen voort ter vaststelling van een Vrede, gevestigd op een duurzamen grondslag, en tot herstel der orde in de betrekkingen en aangelegenheden van Europa, welke door talke langdurige Oorlogen en geweldadigheden geheel in wanorde waren.

Maar terwijl aan de eene zijde welmeenendheid zorg droeg voor de herstelling der algemeene rust en eendragt, broede aan den anderen kant boosaardigheid voor de vreede maal hare vernietiging uit. De geest der ondeugd en hovaardij kent geen berouw, en verzaakt zijne gehoekte aanslagen nooit. Verstoken van zijne magt, verschuilt hij zich in het hart van bedorvene Menschen; behoofd van Wapenen, rust hij zich toe met list en bedrog; in het stof terneêr geslingerd, streeft hij nogmaals om hoogmoedige verschooning teelt slechts nieuwe boosheid en wraak in zijn hart.

Bonaparte, na eene geheime muiterij en afspraak met zijne eveneensgezinde medehelpers, ontwijkt van het Eiland Elba, en landt met eenige hem toegedane lieden aan de Kusten des Franschen Rijks. Op elken stap vindt hij nieuwe deelgenooten. De tegen hem uitgezondene, door hem zelf aan Oorlog en plundering gewende Koningstroepen, van hunne even bedorvene aanvoerders tot hoog verraad aan hunne rechtmatigen Koning aangevuurd, onterwerpen zich op nieuws aan den wetteloozen Roover. De Natie, ten deele verwilderd en muitziek, ten deele met schrik geslagen en gedwongen, neemt en roept op nieuws tot haren Keizer den afgezetten vreemdeling uit, die den Scepter der Franschen voor altijd had vaarwel geseggd. De Koning verwijdert zich, en Frankrijks Hoofdstad opent hare Poorten den vlugteling van Elba. Zo geduurt het dan op nieuws, dat de ondeugd het hoofd verheft, op nieuws eene zwarte, onheilzwangere wolk om hoog rijst, en op nieuws de Oorlog ontvlamt, naauwelijks door zo veel bloed, door zo ontelbaar veel ellenden gebluscht.

Maar ook hier betoont God zijne wonderwerkende gemade. De booze geest, in den waan, zijne vorige grootheid en magt op de oneenigheid der verbondene Mogendheden weder opterigten, vindt dezelve, tegen verwachting, in de volkomenste eendragt. Zij besteedden onverwijld alle hunne krachten, om de zo plotselijk uit de asch weder uitbrekende vlammen te blusschen. De opnieuws bijeengebragte, door hem zelve in eigen persoon aangevoerde horden des vlugtelings worden in eene der beslissendste, maar ook laatste Veldslagen geheel op de vlugt gedreven, en de geest des Oorlogs en der vermetelheid stort ten tweedenmaal neêr, stort neêr en verstomt; de laatste vonken worden uitgedoofd, de openlijke gistingen bedaren, Koning Lodewijk XVIII keert terug naar Parijs. Napoleon Bonaparte wordt weggeleid, om op het Eiland St Helena, door het onoverzienbare watervlak des Oceans omringd, gekerkerd te worden, en Vrede, algemeene Vrede, tot vreugde en Zegen aller Volken, bloeit weder op Aarde.

Wat zullen wij zeggen: — Russen, lieve, getrouwe onderdanen! Welke gevoelens moeten ons na zo vele onderbare gebeurtenissen doordringen! Laten wij neêrvallen voor den Allerhoogsten, en voor zijne voeten onze harten, onze werken en gedachten nederleggen. Smartelijke wonden hebben ons getroffen, ook onze Steden en dorpen leden veel, even als andere Landen; maar daar vóór heeft ook God ons uitverkoren, om een groot werk te volbrengen, en heeft zijnen rechtvaardigen toorn in onuitsprekelijke genade veranderd. Wij hebben het Vaderland gered, Europa bevrijd, het Monster doen vallen, vrede en eendragt op Aarde hersteld, den wettigen Koning zijnen hem ontrukten Troon hergeven, en aan de zedelijke en natuurlijke Wereld haar vorig bestaan, haar rustig geluk terug bezorgd. Maar het gewigt en de grootheid dezer daden bewijst dat wij dit alles niet volbragt hebben. God gaf ter voltooijing daarvan zijne kracht aan de armen, aan onze zwakheid; zijne wijsheid aan onze onwetendigheid, zijn alziend oog aan onze blindheid. Wat zullen wij dus kiezen? Trotschheid of ootmoed? Zijn wij trotsch, zou onbillijk, ondankbaar, zou straffelijk zijn voor Hem, die zo onëindige goedheid over ons uitstortte; zij zou ons met hun gelijk stellen, die wij ter neder wierpen. Maar ootmoed veredelt onze zeden, regt onze schuld voor God uit, brengt ons eer, brengt den roem, en toont aan de Wereld, dat wij voor niemand gelijk zijn, maar ook niemand vreezen.

Uwe Godsvrucht, uw geloof en uw trouw, beminde Christelijke Russische Krijgslieden en Volk! hebben Gods genade jegens u bewezen. Hij, de rechtvaardige wreker der harten, wendt zich; na eene korte tuchtiging voor onze zonden, weder met zijne barmhartigheid tot ons, en bedekt ons met den eeuwig lichtenden glans des Heils. In zijne goedheid toont zich tevens eene heilzame ordening voor ons. Mogt onze doorgestane kastijding, en de ijzingwekkende straf onzer vijanden, die zelfs de natuur des Heelals, ons in 't gehengen en voor de oogen blijven! Luider, dan de bazuine des Hemels roept zij ons toe: Zie! dit zijn de vruchten van goddeloosheid en ongeloof! Mogt deze schrikverwekkende gedachte, die tot in 't binnenste der ziele indringt, overgaan in een troostelijk en blijmoedig gedenken aan Gods onuitsprekelijke barmhartigheid jegens ons, en mogt de roem, waarmede Hij ons hoofd bekroonde, zijn licht, helderder dan het licht der Zon, schijnen in onze reine harten, om daarin dankbaarheid jegens God, en liefde tot de deugd te doen ontvlammen.

Wanneer wij, na zulke groote geheurtenissen en daden, eenen blik op den geheelen toestand van ons trouw en geliefd Volk werpen, weten wij niet, hoe wij aan hetzelve onze dankbaarheid moeten bewijzen. Wij zien daaselfs standvastigheid in 't geloof, daaselfs trouw jegens den Troon, daaselfs Vaderlandsliefde, daaselfs onvermoeide verhardzing in bezwaren, daaselfs geduld in lijden, daaselfs moed in Veldslagen. Wij zien aan hetzelve de Godlijke genade vervuld; dit zien wij, en de geheele wereld ziet het met ons. Wie, — van de Heerschers der aarde, buiten God, kan zulks vergelden, en waarmede? Het loon van dat Volk zijn daaselfs daden, waarvan Hemel en Aarde getuigen. Maar ons, die vervuld zijn met onuitsprekelijke liefde en vreugde over zulk een Volk, is blijft niets overig, dan in onze aanhoudende Gebeden tot God voor hetzelve alle heil en zegen afteroepen. Het moge verheerlijkt worden en bloeijen, en gelukkig zijn onder zijne almagtige bescherming van geslachte tot geslachte! —

Gedaan te St. Petersburg, den eersten Januarij (o. st.) in het jaar van Christus geboorte 1816, en in het vijftiende onzer Regering.

(get.) ALEXANDER.

CEREMONIEL.

Voor den Echtverbouw van H. Kais. H. Mevrouwe de Groot-Vorstin Anna Paulowna, met Z. K. H. den Prins van Oranje; door Z. M. den Keizer Alexander goedgekeurd.

Op den dag, tot de plegtige ceremonie van den echtverbouw bepaald, zullen de Leden van het H. Synode, mitsgaders de Hooge Geestelijkheid, alsmede de personen van aanzien der beide sexen, de Officieren en Hoofd-Officieren der Garden en van het Leger, en al de genen, die ten Hove geadmitteerd zijn, zich, des morgens ten elf uren, naar het Keizerlijk Paleis begeven.

De Leden van den Staatsraad zullen in de Kerk plaats nemen, even gelijk het Corps Diplomatique, hetwelk er, vóór de komst van de Keizerlijke Familie, zal binnen gelaid worden, om de ceremonie bij te wonen.

Zijne Majesteit de Keizer, Hunne Majesteiten de Keizerinnen, mitsgaders alle de Hooge Personen der Keizerlijke Familie, zullen zich, uit derzelver appartementen, naar de Hof-kerk begeven, in de volgende orde:

1. De Equipages van de Kamer- en van de Hof-houding van Hunne Majesteiten en van Hunne Keizerl. Hoogheden.

2. De Ceremonie-meester.

3. De Kamer-jonkers, den Kamerheeren en de Hof-bedienden, twee aan twee, de jongste de voorste.

4. De Opper-Hof beambten, twee aan twee, de jongste de voorste.

5. Zijne Majesteit de Keizer en Hunne Majesteiten de Keizerinnen, gevolgd van de Aides-de-Camp-Generaal en van de Aides-de-Camp

6. Hunne Keizerlijke Hoogheden Mevrouwen de Grootvorstinnen *Maria Paulowna*, *Catharina Paulowna* en *Anna Paulowna*

7. Hunne Koninglijke Hoogheden de buitenlandsche Kroonprinsen en Hunne Keizerlijke Hoogheden de Grootvorsten *Nicolaas Paulowicz* en *Michiel Paulowicz*.

Hierop volgen, twee aan twee, de oudste de voorste, de Dames d'Honneur, de Kamer-jonkvrouw d'Honneur, benevens de Hof-jonkvrouwen van Hunne Majesteiten en van Hunne Keizerlijke Hoogheden, als mede de andere personen van distinctie van beide Seksen.

Bij het binnentreden van de Kerk, zullen Hunne Keizerlijke Majesteiten door de Leden van het Heilige Synode en de Hooge Geestelijkheid met het Kruis en het Wijwater ontvangen worden.

Hare Keizerlijke Majesteit de Keizerin Moeder zal Hare Keizerlijke Hoogheid de Grootvorstin *Anna Paulowna*, en Zijne Koninklijke Hoogheid den Prins van Oranje naar de in het midden der Kerk vervaardigde verheven plaats geleiden; deze verheven plaats zal met rood Fluweel, met goud Galon verfierd, bekleed zijn. Na dat Hare Majesteit de Keizerinne Moeder zich weder geplaatst zal hebben, zal de godsdienstige Ceremonie eenen aanvang nemen.

Voór de deur van het Altaar zal men het Heilig Evangelie en het Kruis op een' Lessenaar plaatsen.

De Ondertrouw-ringen zullen op het Altaar in gouden Schalen gelegd worden, en wanneer het tijd zal zijn zullen dezelve aangebragt worden: die voor Hare Keizerlijke Hoogheid Mevrouw de Grootvorstin, *Anna Paulowna*, door den Biechtvader van Zijne Majt. den Keizer, en die van Zijne Koninkl. Hoogh. den Prins van Oranje, door den Aartspriester.

De Metropolitaan, van de bovengemelde Geestelijken de Ringen aangenomen hebbende, zal dezelve aan de vingers steken van Hare Keizerlijke Hoogheid de Grootvorstin *Anna Paulowna* en van Zijne Koninklijke Hoogheid den Prins van Oranje, onder het uitspreken van het gewoon Gebed.

Alsdan zal Hare Majesteit de Keizerinne Moeder tot hen naderen, en de Ringen verwisselen.

Op dat oogenblik zullen er uit de Vesting van St. Petersburg 81 Kanonschooten gelost worden, terwijl men in de Gebeden voor de Keizerlijke Familie zal inlasschen:

„Voor Mevrouwe de Grootvorstin *Anna Paulowna* en haren Bruidegom, den Kroonprins *Willem Van Oranje*."

De Godsdienstige Ceremonie afgelopen zijnde, zullen de hooge Ondertrouwden hunne teekenblijgingen aan Hunne Keizerlijke Majesteiten aanbieden; zullende, na dezelve, al de hooge Leden der Keizerlijke Familie voortreden, om hunne gelukwenschingen af te leggen. Alsdan zal de Bruidegom ter zijde van Hare Keizerlijke Hoogheid Mevrouw de Grootvorstin plaats nemen.

De Geestelijkheid zal de Dankgebeden voor den ondertrouw gekneld uitspreken, en wanneer de Aarts-diaken den Lofzang: *Domine, salvum fac Imperatorem!* zal aanheffen, zal er een salvo van 31 Kanonschooten gelost worden.

Daarna zullen de Leden van het Heilig Synode en de Hooge Geestelijkheid hunne gelukwenschingen aan HH. MM. en HH. KKeiz. HH. aanbieden.

Vervolgens zullen HH. KKeiz. MM. met al de Hooge Personen van de Keizerlijke Familie, in dezelfde orde als zij gekomen zijn, naar hunne appartementen terug keeren; H. Keiz. H. Mevrouw de Grootvorstin *Anna Paulowna* naast Hoogstderzelver Bruidegom geleidt.

Bij den ingang van de Troonzaal, zullen de vreemde Ministers de eer hebben, HH. KKeiz. MM. te complimenteren; en de andere aanzienlijke personen van beide seksen, in de dienstzaal.

Op dien zelfden dag, zal er Diner in de groote marmeren zaal zijn; de personen der drie eerste klassen zullen er toegelaten worden.

De Leden van het Heilige Synode en de Hooge Geestelijkheid zullen tegen over HH. Keiz. MM. geplaatst worden.

Ter regter zijde van de Keizerlijke Familie, zullen de Dames d'Honneur, de Hof-jonkvrouwen en de Dames der drie eerste klassen zich bevinden, en ter linker zijde, de Leden van den Staatsraad en de Personen van de drie eerste klassen, naar rang van ouderdom.

Aan tafel zullen de Kamerheeren HH. MM. en HH. KKeiz. HH., den Bruidegom en de buitenlandsche Kroonprinsen bedienen.

De oudste Kamerheer zal den post van Voorsnijder waarnemen.

Gedurende den maaltijd, zal er vokaal en instrumentaal muzijk zijn, met de keten der Pauken van het Hof.

De volgende gezondheden zullen ingedrunken worden.

De gezondheid van HH. KKeiz. MM.; er zullen 31 Canonschooten gelost worden.

De gezondheid van H. Keiz. H. Mevrouwe de Grootvorstin *Anna Paulowna* en van Hoogstderzelver Bruidegom, 31 Canonschooten.

Voor de geheele Keizerlijke Familie, 31 Canonschooten.

Voor de Geestelijkheid en al de getrouwe Onderdanen, 31 Canonschooten.

De Pauken en Trompetten kondigen iedere gezondheid aan.

De Pokaal om de gezondheden te drinken zal aan HH. Keiz. MM., door de Grootschenkers; aan de Hooge Ondertrouwden, door den Hofmeester van Z. Keiz. H.; aan HH. KKeiz. HH. Mevrouwen de Grootvorstinnen;

(Hier vervolg op de kant van dezen Blade.)

…treffen, in omloop te brengen.

Maar, wanneer Onderdanen niet langer bloot te stellen zijn aan de ontbering, welke zij nog in afwachting van het uitkeeren der Onderstandingen verduren moeten, hebben wij goedgevonden te gelasten het geen volgt:

Art. 1. Tezeekenen van den eersten Januarij 1816 zullen, op de volgende voorwaarden, en op de gewone termijnen van zes tot zes Maanden, in omloop gebragt worden de Interessen, ingeschreven op de Waarborg-Kas van den Monte der geconsolideerde Schuld, gelijk mede de aan de respective Gemeenten verschuldigde Interessen van de waarde hunner verkochte Eigendommen, welke nij in de Staatskas hebben moeten storten.

2. De betaling der Interessen van de geconsolideerde Schuld zal alleenlijk plaats hebben voor de Obligatiën, die reeds vóór den eersten Januarij 1816 zullen zijn ingeschreven geweest of overgedragen te hebben van Schuldeischers, die bewijzen kunnen dat zij Onderdanen van ons Rijk zijn, en tevens haven, dat zij, tijdens den verwijderd der Interessen, hun Burgerregt niet verloren hebben, en dat zij Onze Onderdanen zijn gebleven. De betaling der Interessen zal door de Kamerheeren van den Monte de Staats-schuld, wegens Ons naam van Monte Napoleon, Wij Koning van Italie, verrigt worden.

DECRET van Z. M. den Keizer van Oostenrijk, wegens den Monte di Stato te Milaan, verleden Jaar naam van Monte Napoleon.

Wij Francois I. enz., van de eerste oogenblikken af, dat wij Bezit hebben genomen van den Staat, is het voor der Schuldeischers van den Monte van Stato des gewezen Koninglijken Italie, een der eerste voorwerpen van onze bijzondere opletendheid en van onze levendige bezorging geweest. De twijfelmoedigheid der tijdsgebeurtenissen, en de onmandigheid, daar de toepassing der Reglementen betrekkelijk den Monte, afhangt van onderhandelingen met die genen der Mogendheden, die reeds bezit in het bezit hunner voormaals, maar het gewezen Koninglijk Italie vereenigde Staten, hebben daar in noodwendig vertragingen te weeg gebragt, welke het niet in onze magt stond te doen ophouden. Maar wij beschouwen eene bijzondere zorg, om, zo veel mogelijk, den ijverigen dier zaken te bespoedigen, en dezelfde met gezegde Mogendheden de reeds vervulde of nog te behoede der wettige Schuldeischers van den Monte te vervullene In-

Gegeven in onze Residentie te Milaan, den 12 Februarij 1816, en van Onze Regering het zesde.

FRANS.

Spaansche zijde, om de Schepen der Opstandelingen buiten de Americaansche Havens te sluiten, kon men niet bewilligen, daar zulks alléén omtrent Zeeroovers geldt. Nog eischte de Spaansche Minister de overgave van een Americaanschen Burger, die Wapenen en Krijgsbehoeften aan de Insurgenten geleverd had, en begeerde, dat het Land westelijk van de Rivier Perdido, als onder Florida behoorende, door America zou worden afgestaan. Spanje schijnt zich hierdoor eene gemeenschap met den Mississipi te willen openen. De Americaansche Staats-Secretaris heeft nogtans die eischen weigerend beantwoord, en men denkt, dat ook de wetgeving daarin niet zal treden.

Nog wordt in Brieven van Nieuw-York gemeld, dat een gewezen (Fransch) Prins, eene menigte Landerijen in het Noorden van dien Staat aan de St. Laurens-Rivier gekocht heeft, en dat vele Revolutionairen meer of min gewigtige aankoopen in de nabuurschap gedaan hebben; onder anderen zekere Hertog, die eene rol in Frankrijk gespeeld heeft. Deze nieuwe volkplanters hebben het oogmerk hunne Landerijen te doen ontginnen, eene Hoofdstad te bouwen, en een Institut oprigten, 't welk, naar men denkt, den Heer Lakanal tot Voorzitter zal hebben. Men heeft ook allerlei Kunstenaars in deze Volkplanting genodigd, en beloofd hun gouden bergen. In 't kort, de Colonie zal wel bloeijend worden, zo onregtvaardig goed gedijdt.

De 3 pCts. geconsolid. en gereduc. 60 en 3 agtste. Omnium 17 en 1 vierde.

NEDERLANDEN.

BRUSSEL den 3 Maart. De Archiven van het voormalig Gouvernement der (Oostenrijksche) Nederlanden, welke tot op dit tijdstip in Oostenrijk bewaard wierden, zijn van Weenen naar herwaards verzonden. Eenige geboren Belgen, die tot nu toe in dienst des Keizers gebleven waren, komen met dezelve mede.

De Heeren *Merlin*, Vader en Zoon, die bij Vlissingen Schipbreuk hebben geleden, zijn gered, als ook alle Passagiers, die zich op het Americaansch Schip *the Alix* bevonden.

In een onzer Dagbladen wordt opgegeven, dat ingevalle iemand van een Hond gebeten wordt, het nodig zij de wonde met geest van Ammoniac-zout, of flaauw sterk Water, met behulp van een Penseel van Zijde te wasschen; en zo spoedig mogelijk in de naaste Apotheek te gaan, om zich dit voorbehoedzel te doen toedienen. De wond overdekt men met Pluksel, in Olij doorweekt. Die behandeling, zegt men, heeft nooit haare uitwerking gemist.

's GRAVENHAGE den 4 Maart. Hunne Majesteiten de Koning en Koningin, benevens Hunne Koninglijke Hoogheden Prins *Frederik* en Prinsesse *Marianne*, en HH. KK. HH. Mevrouwen de Prinsessen Douairières van Oranje en van Brunswijk zijn, verleden Vrijdag, nademiddag, in deze Residentie gerecourneerd.

De Vice-Admiraal *van Braam* is, den 16 Januarij ll., met de *van der Werff* en de *Irene*, in de rivier van Suriname aangekomen. Het Fregat de *Euridice*, aan welks boord zich de Generaal *van Pappius*, Gouverneur der Colonie, bevindt, is vijf dagen later gearriveerd.

De Kapitein ter Zee *Leeuw* is, na de ontscheping van het voor St. Eustatius bestemde Garnizoen, den 19den Januarij, met zijn onderhebbend Schip *de Prins van Oranje*, naar St. Martin en Curaçao vertrokken.

LEYDEN den 5 Maart. De Fransche Brieven behelzen niets van algemeen belang; de deliberatien wegens de Rijks-Obligatien en het Budget duren nog bestendig voort. De 5 per Cents zijn 63 en 70. Bank-Actien 1066 en 25.

ZEETIJDING.

Sedert onze laatste is in Texel binnen gekomen, J. de Weerd *Industrie*, van Demerary; J. Ouddijk *Margaretha* en J. S. Keyser *Anna Elisabeth*, beide van St. Michil, K. Waalman *Magdalena*, van Alicante; M. N. Muller *Goedhaft*, van Triest; J. C. Heers *Wie Kinderen*, H. Zeegers *Vigilantie* en J. P. Polle *Zeeploeg*, alle drie van Lissabon; H. de Weerd *Jonge Juffer Sara*, van St. Ubes, S. Kelder *Juffer Femme*, van Bordeaux; J. Bruinsma *Zilvere Zal* en H. L. Wittebrood *Visscherij*, J. H. Molier *Piegerdina*, H. Kelders *Twee Gebroeders* en D. Ouwehand *Jonge Jan*, alle van Londen; Mewling *Henrietta*, van Charlestown; Uitgezeild J. Sonneberg *Westerwijk* en R. Chaulling *David*, beide naar Gibraltar; H. M. Becker *Johanna*, naar Cadix; W. Adriaans *Alida*, naar Lissabon; L. K. Swart *Vrouw Adelaïde*, naar Bordeaux; F. Joosten *Vrouw Geesina*, naar Antwerpen.

Het Schip *de Arnoogrina*, Kapt. Gilliam, is onder zeil geweest, doch heeft door opkomende stilte niet kunnen uitkomen. In het Vlie is binnen gekomen J. H. Jongman *Fortuna*, van St. Ubes en A. H. Huut *Vrouw Margaretha*, van Londen; te Terschelling is binnen gekomen J. Wetsels *Hebe*, van Riga en J. Surbier *Maria Sophia*, van Falmouth.

*** De Minister van Financien brengt bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat Z. M. bij Besluit van 20 Februarij ll., No. 61, de vereischte verordening heeft daarstéld omtrent de loting, welke den overgang van zes Millioenen Guldens *Uitgestelde Schuld* tot de *Werkelijke Rentegevende Schuld* moet ten gevolge hebben, en, overeenkomstig het bepaalde bij Art. 6 van het Besluit van den 12 December 1814, op den eersten Maandag in April dezes Jaars, welke op den 17den dier Maand invalt, geschieden.

En heeft het aan Z. M. behaagd, bij de voorsz. verordeningen te bepalen, dat ten einde de loting der Kans-Billietten op de meest geregelde wijze zoude kunnen plaats hebben, en ter voorkoming tevens van alle kwade praktijken, de uitgifte der gezegde Kans-Billietten, ten Kantore van den Ontvanger-Generaal te *Amsterdam*, geëffectueerd wordende, op en met den 22. dezer loopende maand Maart finaal zal ceseren, en niet weder aanvangen te worden Woensdag den 17den Mei daar aan volgende: zullende degene, welke verzuimd zullen hebben de voor hen geleverde Kans-Billietten voor of uiterlijk op den 22. dezer loopende Maand ten voorsz. Kantore-Generaal af te halen, zich zelven te wijten hebben, dat zij daar door van het aandeel in de loting van dezen jare zijn verstoken.

's Gravenhage den 4den Maart 1816

De Minister van Financien,
SIX VAN OTERLEE.

*** De Secretaris van Staat voor de Financien, maakt de volgende Rentebetaling aangekondigd:

Van den 11. tot en met den 15. Maart aanstaande zal betaling van het halfjaar Intrest, verschenen den 1sten December 1815, op alle de inschrijvingen in het Grootboek der Nationale werkelijke rentegevende Schuld, onder de Letter B.

*** Op Vrijdag den 8 Maart, des avonds ten zes uuren, zal de *Maatschappij der Nederlandsche Letterkunde* te Leiden, eene openbare Vergadering houden in de Huiszaal van het voormalig Dichtgenootschap *Kunst wordt door Arbeid verkregen*, op de Lange Brugge. De Kaartjes tot toegang zijn te bekomen bij de Weduwe HAZENBERG op den hoek van de Kloksteeg.

*** Ons veel beloofend Dochtertje, HELENA, werd ons dezen nagt, in den jeugdigen ouderdom van twee Jaren en bijna zes Maanden, aan de gevolgen eener hardnekkige ongesteldheid, door den dood ontrukt.

Hoe gevoelig deze slag het Ouderhart ook treffe, hopen wij egter, met onze overige Kinderen, die hun teder Zusje met heete tranen bewenen, in den weg der Godlijke Voorzienigheid eerbiedig te berusten. — Tevens wij hiervan aan onze Vrienden en Bekenden kennis geven, verzoekende van Condoleantie-brieven verschoond te blijven.

KORTEN-HOORD, onder *Nieuwerkerk-aan-den-IJssel*, den 3 Maart 1816.

F. MYNLIEFF.
M. MYNLIEFF, Geb. VERDUIN.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

Amsterdam den 4 Maart 1816.

Holland, Werkelijke Schuld	5 pCt.	43 1/2
——— Uitgestelde dito		3
——— Rest-Uitgestelde dito		1 1/2
——— Kans-Billetten		7
——— Recepissen Oorlogslasten	5	2 3/8
——— Sijdelaar Kans 6de Serie	5	99
——— dito 7de ——	5	99
——— dito 8ste ——	5	99
Frankrijk, Tiers Consolidés		
——— Certificaten van dito		
Engeland, Gegonsolideerde	3	
Rusland, bij *Hope* en *Comp.*		82 1/2
Pruisſen		97
Spanje, 1807 dito	5	36 1/2
Weener Bank	5	30 1/2
——— dito	5	29 1/2
——— Certificaten	2 1/2	22 1/2
Italien Monte Napoleon	5	
Napolsche Certificaten	5	54 1/2
Zweeden	5	27 1/2
Amerika, *Hope* e. f.	5	98 1/2
Coupons Rusland 1813		
——— 1814		
——— 1815		
Coupons Spanje		15 1/2
Deensche Tollen		62 1/2
Deensche Kroon		62 1/2
Deensch Agat		72 1/2

*** De Regtbank van Eerste Instantie, zittig houdende te Leiden, waarnemende de Zaken van Koophandel, heeft bij vonnis, in date 2 Maart 1816, behoorlijk geregistreerd, in staat van Faillissement, gestéld ADAM DE VETTER BAREND VAN WENSE, *Winkeliers*, te zamen Negotieerende, wonende binnen Leiden voornoemd, Wijk IV. nro 19, en heeft voorts tot Commissaris in gemeld Failissement benoemd den Heer Regter LUZAC, en tot Agent ANTHONY BERNARDUS BARKEY, Procureur bij gemelde Regtbank.

*** Op Zaturdag den 9 Maart 1816, des avonds ten vijf uuren, zal men in het Heeren Logement aan den Burg binnen Leiden, publiek doen veilen en verkoopen: Twee hegte, sterke en wel doortimmerde HUIZEN en ERVEN, staande en gelegen binnen de Stad Leiden, aan den Ouden Rijn, mitsgaders een zeer vermaaklijke wel bepoote en beplante SPEEL TUIN, buiten de Zijlpoort der Stad Leiden; als mede diverse partijen goed degelijk en wel toegemaakt WEILAND en WARMOESLAND, zoo onder Leiderdorp als Soeterwoude; alles breeder bij Billietten gespecificeerd; zullende inmiddels nadere informatien te bekomen ten Kantore van den Notaris H. ROSKES, te Leiden voorn. NB. De *Huizen en Tuin* zijn dagen voor en op den Verkooping voor een ieder te zien.

*** Op Zaturdag den 9 Maart 1816, des avonds ten vijf uren, zal men in het Logement aan den Burg binnen Leiden, publiek veilen en verkoopen:

No. 1. Een wel gelegene HUISMANS-WONING, genaamd *JAGT-LUST*, bestaande in dezelfs Bouwhuis, Stallingen, Bergen, Lootsen, Schuuren verdere Gerimmerte, met het Erf, Werf en Tuin daartoe behorende, staande en gelegen aan den Warmonderdam, onder Sassenheim; mitsgaders diverse partijen WEI, HOOI- en TEELLANDEN; waarvan de drie laatste onder Warmond gelegen zijn, als:

2. Twee stukken TEELLAND, verongeldende voor 3 Mergen 184 Roeden.
3. Twee partijen WEILAND, in de Warmonderdamsche Polder, verongeldende voor 7 Mergen 300 Roeden.
4. Een stuk HOOILAND, verongeldende voor 1 Mergen 290 Roeden; gelegen als voren.
5. Vier DITO, verongeldende voor 4 Mergen 380 Roeden, gelegen als voren.
6. Een stuk WEILAND, gelegen als voren, verongeldende voor 2 Mergen 200 Roeden.
7. Een partij HOOILAND, verongeldende voor 3 Mergen 214 Roeden; gelegen als voren.
8. Een partij TEELLAND, aan den Warmonderdam, verongeldende voor 1 Mergen 398 Roeden.
9. 400 Roeden TEELLAND, geweegder Veur in 1 Mergen 317 Roeden Land, aan den Heerenweg.
10. 3 Mergen 353 Roeden HOOILAND, in de Warmonderdamsche Polder.
11. En een Kooht TEELLAND, aan den Warmonderdam, in het geheel groot 1 Mergen 317 Roeden, doch waar van 480 Roeden aan een ander toebehoort.

Alles breeder bij geëffigeerde Billetten omschreven, en inmiddels nadere informatie te bekomen ten Kantore van de Notaris T. VAN BERGEN, te Leiden voornoemd.

*** Bij de Wed. M. CYFVEER, J. Z., is van de Pers gekomen: Het DICHTSTUK, door den Hoogleeraar S. SPEYER VAN DER EYK op den 8 Februarij l. l. in het groot Auditorium der Academie uitgesproken, met het Opschrift: *Augustissimo Gulielmo I., Belgarum Regi felicitas*, in 4to. Prijs 10 Stuivers.

Te Leyden by de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, op de Breede Straat.

*** UIT DE HAND TE KOOP, een HUIS, SCHEEPS-TIMMER-SCHUUR en ERVEN, om terstond te kunnen worden aanvaard, staande en gelegen te Gawijk aan Zee. Te bevragen bij den Heer WILLEM DORREPAAL, te Voorschoten.

*** PUBLIEKE VERKOOPINGEN, van Makelaars, Boeken, enz.

*** P. POSTHUMUS, T. en H. ZURMUHLEN, J. M. BRASKAMP en L. HUYSINGA, Makelaars, zullen op Dinsdag den 12 Maart 1816, ten overstaan van den Notaris Mr. E. C. BONDT, voor het Huis van den Overleedene, te Amsterdam op de Oude Schans, tusschen de Keizers en Koningstraten, doen verkoopen: Importante Juweelen, 200 stuks Diamant als Brillant kostbaar gezet, Repetitie, Cilinder en Zak-Horologien, Bijbel met gouden Sloten, veel goeds gepolijst en wit Zilverwerk, gouden en zilveren Medailles en Munten, allerbeste Plaatwerken, nagelaten wetenschappelijke Piano Forte en andere fraaije Instrumenten, uitvoerig papieren Konstwerken, zum edoriaire Wartenberg'sche, Fransche, Duitsche en J. L. Tafel en Thee-Servieten en andere exquise Porseleinen, keurig geschilderde Glazen, Defert-Gommetjes, Lak, Crystal en Glaswerk, eene voortreffelijke partij Japansche en ongemeene fraaije Kapitaalbedden en Behangselgoed, beschaafd Vloer-Tapijten en Kleeden, dekties en Laarzen, kostbare Pluimstrijkers, ongemeen groote Paraplu's en Schoolleeren, eenige Spiegels, dergelijk een Pfister, een prachtig en zeer modern door kapitaal werk verfraaid Mahonij meubel, en donker groen Satijn bekleed Meubilement, een accurat loopend speelend Staand Horologie, in de meest exquise smaak vervaardigde Spoele Tafel-Horologien, in gehele rijk vergulde en marmer verfraaide Pendule. Ornamenten met kleine Beelden, en verdere Artimenten van meerendeels fierlijke en zeer moderne Meubelen, eene Collectie wel gekonditioneerde Boeken en verdere voortreffelijken INBOEDEL, nagelaten door wijlen den Heer PIETER MOSSE: breeder bij Catalogus, en Zaturdag en Maandag voor de Verkoopdagen te zien.

*** P. van J. POSTHUMUS, J. en P. RUYS, J. H. de WARM en D. KRAMSCHOT, W. J. OBBENS en J. H. WINS, Makelaars, zullen op Maandag den 18. Maart 1816, te Amsterdam in het Logement voor publieke Verkoopingen, van ouds genaamd het Oudezijds Heeren Logement, verkoopen: No. 1. Een hegt, sterk en welgetimmerd KOORMANS-HUIS, staande en gelegen aan de Oude Schans, op de Kostgrond, No. 388, No. 8. Een HUIS en ERVE, op de Oude Schans, op de Oude Schans, op de Oude Schans